

Slovo kazatele úvodem

Dnes připojuji srdečné přání všem do nového školního a pracovního roku. Horké a někdy suché léto rychle uplynulo, ještě jsme nestačili ani vše zhodnotit a už je zde rozbíhající se školní rok. V modlitbách provázíme školáčky, školáky i studenty a také se modlíme za učitele a za poměry v naší zemi.

Prosíme, abyste věnovali pozornost zprávám, které se týkají sborového života. Čeká nás řada nových úkolů a věřím, že se mnozí především těšíme na to, co udělá v našich životech a ve společenství církve náš Pán.

Vzhledem k hospodářské krizi vznikla v šeberovském sboru iniciativa Firmy G6. Je to způsob, jak je možné prakticky pomáhat různým našim podnikatelům a pracovníkům. Přinášíme ve Sborových listech tuto nabídku.

Radostnou věcí je přivítání Tomáše Trávníčka, jeho manželky Jitky a syna Samuele v našem sboru. Tomáš nastoupil od 1. 9. jako misijní pracovník. Tento rok bude sloužit v Neveklově i v Soukenické. Přivítali jsme mezi sebou rodinu Titusových z USA a také další návštěvníky shromáždění.

V pondělí byla do nebeského domova ve věku 86 let odvolána sestra Michalová, vdova po dlouholetém kazateli našeho sboru - Josefu Michalovi. Sestra Michalová patřila k věrným členům našeho společenství a do posledních chvil se živě zajímala o sborovou rodinu a Boží dílo. V některém z dalších vydání Sborových listů přineseme něco ze svědectví jejího života.

Vytrvejme věrně ve službě a modlitbách. Pán Bůh se přiznává ke konkrétním programům a touze následovat Krista.

Pavel Černý

Sborový program od září 2012

Vítáme vás všechny k novému školnímu roku a další kapitole naší služby Pánu Bohu a lidem. Připomeňme si možnosti zapojení v různých složkách sborové služby.

Programy pro děti:

Nedělní besídka je vyučována každou nedělí. Děti přicházejí se svým doprovodem do Velkého sálu a i předškolní děti zůstávají na společné zahájení bohoslužby (modlitbu, písně chval, oznámení) a jsou osloveni krátkým "slovíčkem pro děti". Poté odcházejí se svými učiteli do jednotlivých oddělení. Pokud některé

dítě ještě není zařazeno do příslušného oddělení, nebo teprve začíná přicházet, obraťte se na koordinátorku nedělní školy sestru Martu Skalickou.

Dorost je označení setkávání školních dětí ve věku od 10 do 15 let. Schůzky se konají v klubovně dorostu v pátek od 16 do 18 hodin pod vedením kazatele Pavla Plchota a dalších spolupracovníků. Program je pestrý a zahrnuje krátké vyučování z Božího slova, společné hry, výlety a o prázdninách dorostový tábor.

Awana je programem pro školní děti ve věku 5 - 12 let a koná se vždy ve čtvrtek od 16:30 do 18:00 hodin. Programy jsou strukturované, aby se střídaly sportovní hry i práce s Biblií. Od letošního roku vede tuto práci kazatel Pavel Plchot a u něj je možné získat informace a přihlásit další děti. Spolupracuje několik dalších vedoucích. Od letošního školního roku se schůzky konají v Malém sále v prvním patře budovy.

Mládež zahrnuje věkové období od 16 let (případně 15 let) výše (není omezeno). Schůzky se konají ve čtvrtek v 18 h a programy obsahují písně, hry, modlitby a výukové i diskusní programy. Mládež také pořádá společné výjezdy a prázdninové akce. Tato skupina je vedena Matyášem Šimou a dalšími spolupracovníky. Poradcem je za staršovstvo bratr Daniel Beran. Pro informace se může obrátit na Matyáše a nalézt si odkaz na webové stránky mládeže přes sborové stránky <http://cb.cz/praha1/mladez>.

Biblické hodiny slouží k hlubšímu poznávání Bible, modlitbám a společnému rozhovoru nad textem Písma a aktuálními otázkami. Konají se v úterý odpoledne v 15 h pro ty, kterým více vyhovuje odpolední doba a večer v 18:30 pro ostatní. V současné době probíráme zvěst tzv. Malých proroků Starého zákona. Zpravidla hodinový program je také příležitostí pro vzájemné poznávání a budování vztahů.

Setkávání maminek. Uvědomujeme si, že péče o malé děti je velmi náročná a často vyčerpávající. Maminčky se setkávají vždy ve středu dopoledne v 9:30, aby přijaly duchovní povzbuzení a také mohly sdílet své zkušenosti. Setkání se konají dole v klubu.

Večery nad Biblií se konají v pastoračním středisku – „v přístavku“ ve dvoře. Vede je naše pastorační asistentka Ela Mančalová a konají se zpravidla ve čtvrtek v 18:30 jednou za dva týdny. Přesné datum je vždy sděleno a zváni jsou všichni zájemci a hosté.

Domácí skupinky. Tato menší společenství se scházejí v jednotlivých rodinách a někdy i ve sborové budově, pokud to účastníkům vyhovuje. Tyto skupinky mají svého vedoucího a někdy se vedení střídá. K jejich náplni patří společné čtení Písma a konkrétní modlitby. V malých skupinách je možné se sdílet se svými myšlenkami o Bibli i se svými životními zápasí. Společenství v Kristu je vzácným darem. Zájemci o setkávání ve skupinkách se mohou přihlásit u Pavla Černého a Pavla Plchota, aby byly do některé skupiny nasměrováni.

Klub Samaří. Náš sbor by chtěl být více otevřen kontaktům s lidmi, kteří o křesťanské víře již něco slyšeli, ale i těm, kteří se chtějí něco nového dozvědět. Misijní klub Samaří je prostorem mezi sborem a společností. Konají se v něm pestré programy, přednášky, výstavy, koncerty a výstavy obrazů, fotografií a různorodého výtvarného umění. Programy dávají možnost diskutovat společně i jednotlivě u kávy a čaje a potkat se se zajímavými lidmi. Klub Samaří se setkává ve středu v 19:30.

Nestárnoucí generace. Tak se někdy říká s jistotou dávkou humoru těm, kteří již společně prošli dlouhou životní pouť a stále pokračují. Tuto skupinu tvoří přátelé, kteří se již setkávají po mnoho let a k nim se postupně připojují další zájemci. Věkově jsou to ti, kterým již prošla padesátka. Horní hranice není stanovena a prakticky je jistě nad sedmdesátkou. Tato skupina se setkává v klubu, každý 1. pátek v měsíci. Na programu jsou písně, krátké slovo z Bible a modlitby. Program pokračuje zajímavými tématy z duchovního života, z dějin církve a různých otázek současnosti. Některá témata pokrývají sami účastníci a na jiná témata jsou zváni hosté. Je jasné, že takové přátelské setkání je spojeno i s malým pohoštěním.

Symposion je neformální setkání, které se vyvinulo ze skupiny „singles“. Je to skupina, která se setkává některý pátek, nebo také v neděli večer. Na pořadu jsou programy s hosty, promítání zajímavých filmů apod. Tyto programy nejsou pravidelné, ale jsou vždy zřetelně oznamovány.

Večery chval. Přípravuje se obnova těchto programů, kdy je možné zpívat, uctívat svého Pána a Spasitele, modlit se a také se sdílet se svými duchovními zkušenostmi.

Pěvecký sbor má své zkoušky v neděli ráno od 8:45 do 9:45. Tento sbor je vlastně také jednou skupinou, kterou spojuje vztah k duchovní písni a společné přátelství. Pěvecký sbor při bohoslužbách často slouží písněmi a obohacuje tak nedělní setkávání. Pěvecký sbor vedou Hana Černá a Petra Vernerová a u nich se můžete přihlásit o informace.

Dětský sboreček se setkává ke cvičení zpěvu v neděli ráno v 9 hodin. Pokud rodiče jdou na modlitební chví-

li, nebo na zkoušku pěveckého sboru, mohou děti zavést na dětský zpěv. Děti se učí zpívat, učí se texty písní nazpaměť, artikulovat a rozvíjí se jejich hudební cítění. Duchovní píseň má jistě vliv i na jejich vnitřní zrání. Sbořek příležitostně vystupuje v neděli při bohoslužbě. Vedou ho Klára Dolejší a Kamila Beranová.

Modlitební chvíle v neděli ráno se koná hodinu před začátkem bohoslužby, v 9:00. Zde se shromažďuje kroužek těch, kteří mají na srdci potřeby sboru, misii, přímlyvy za nemocné a potřebné a také se modlí za zvěstované Boží slovo. Tato setkání se konají v knihovně, vedle Velkého sálu a vedou je bratři Jindřich Koudela a Jiří Košťál.

Nedělní bohoslužba začíná v 10 h a je pestrým setkáním všech generací a lidí různých zaměstnání a kultur. Právě zde se projevuje zázrak církve, kdy se tak rozmanití lidé mohou sjednotit a společně zpívat Bohu, modlit se, číst a vykládat Písmo svaté a žehnat druhým. Nedělní bohoslužba je vždy velkým svátkem, protože připomíná neděli vzkříšení Pána Ježíše Krista, ale také je to slavností setkání místní církve – sboru. Boží slovo jiným způsobem mluví ve společenství, než když ho čteme jen sami. Do tohoto shromáždění je dobré přicházet před 10. hodinou včas, v klidu si najít místo a v klidu se soustředit na jednotlivé části bohoslužby. V pravidelných intervalech bývá bohoslužba doplňována slavením eucharistie – svaté večeře Páně.

Pavel Černý

Víra na kolečkách

Milí čtenáři,

byl jsem požádán, abych jako nastupující misijní pracovník napsal článek o sobě a své rodině. A tak sedím u počítače a přemýšlím, jak shrnout více než dvacet let života, aby to bylo pro vás zajímavé, nebylo to dlouhé, nudné, nebo příliš melodramatické ☺.

Nuže, narodil jsem se ve Středočeském kraji a vyrostl jsem jako kluk z vesnice. Na rozdíl od mé manželky, která od dětství žije ve městě, v paneláku. Moji rodiče byli a jsou hledající, čili nekřesťané. Prožil jsem nádherné dětství, Bohu díky za ta léta. Hodně času jsem trávil u babičky, protože máma musela poměrně brzy do práce. V skrytu srdce nosím naději, že v Nebi to bude podobné mému dětství, i když vím, že to bude ještě milionkrát krásnější. Tedy za sebou mám šťastné dětství a před sebou nadějnou budoucnost věčnosti v náručí Nebeského Otce. Nebýt těch starostí dospělosti, byl bych asi nejšťastnějším člověkem pod sluncem. Ale nemohu si na nic stěžovat, neboť „z milosti Boží jsem to, co jsem“. Bůh mi dává mnoho radosti pod sluncem. Ale nepředbíhejme...

Se svou manželkou jsem se seznámil kuriózním způsobem – v nemocnici. Bylo to před 24 lety. To je

tedy čtvrt století, přátelé... Asi po roce a půl jsme spolu začali chodit. Tedy, my jsme spolu obrazně i doslovně myšleno „chodili“, protože tehdy manželka ještě nebyla na vozíku a tudíž chodila. Později jsme z chození přešli na „ježdění“. Takže jsme spolu přestali „chodit“ a začali jsme spolu jezdit ☺. Ale rozuměli jsme si náramně. „Na kolečkách“ jak já říkám invalidnímu vozíku, jsme si zažili mnoho napínavých a dobrodružných chvil. Například když jsme se museli z důvodu nekvalitních pláštů kol opakovaně vracet domů, protože jsme 4 x za sebou píchli kolečko. Anebo když manželka, nevěda, že je těhotná, domnívaje se, že jí držím, sjela na vozíku ze schodů. Naštěstí to vše dobře dopadlo a narodil se nám i přes tyto a podobné zážitky zdravý kluk, jako buk. Ale to už zase předbím. Vraťme se zpět.

Asi po pěti letech chození (tedy „chození-ježdění“) jsme dostali byt v bezbariérovém domě na Kladně. Byli jsme široko - daleko nejšťastnější pár pod sluncem. Jenže nic netrvá věčně. Velmi brzy, až překvapivě brzy, se nám začal vztah rozpadat. Vypadalo to téměř na rozchod. Byli jsme oba sobečtí a prázdní, vysušení jako troudu.

Do té doby – teď už to vím – vstupoval do našich životů mnohokrát Bůh. Ale my jsme ho nepoznali. Ale tentokrát k nám poslal křesťany. Velmi brzy jsme s nimi navázali přátelství. Bylo nám s nimi opravdu dobře. Přinášeli nám nakažlivou radost a chuť k životu. Měl jsem pocit, že mají něco jiného, co já nemám. Toužil jsem to mít také. Hlavně ten zvláštní pokoj, který z nich sálal a láska ke druhým lidem, to bylo něco velmi silného. Cítil jsem, že mě mají rádi, i když jsem nechápal proč. Krom své rodiny jsem nic podobného nezažil. Navíc se mi zdálo, že mají zvláštní životní moudrost. Někdy jsem měl pocit, že mi odpovídají na otázky, které si kladu. Bylo to někdy velmi nadpřirozené. Čím dál tím více jsem toužil poznat Ježíše. Hledal jsem ho celým srdcem a našel. Ty dny mám stále vepsané do srdce a stále se k nim vracím. Jsou zdrojem mé naděje a víry, že mne Bůh miluje, jako svého Syna, Ježíše Krista (J 17,23). A Bůh mi stále připomíná mnoha skutky lásky a milosti, že je stále stejný, jako na počátku mé víry. Jen je pro mne více známý a ještě krásnější.

Jitka uvěřila asi půl roku po mně. Byl to zápas, ale Pán dal tu milost, že i ona odpověděla na Boží volání. Když jsme se stali křesťany, začali jsme dávat svůj život do pořádku. Vzali jsme se a kráčeli spolu životem za Ježíšem. Jak to bývá, po čase přišly i pády, ochladnutí vůči Bohu i vůči sobě navzájem, ale také pokání a nové začátky.

Velmi jsme toužili po dítěti, ale lékaři dříve těhotenství vozíčkářům moc nedoporučovali. Bylo to bolestné. Ale čas se posunul a věda přinesla nová poznání. A my jsme mohli přijmout od Boha ten nejkrásnější dar – syna. Asi tušíte, proč jsme mu dali biblické jméno Samuel. Krom toho, že postavu bib-

lického Samuela máme velmi rádi, jméno Samuel znamená v překladu: Bůh vyslyšel.

Naše víra rostla v malém společenství Evangelické církve metodistické. Z počátku jsme byli vlastně jen tři rodiny. Scházeli jsme se stejně jako první křesťané po bytech. Když už jsme se do bytu nevešli, pronajali jsme si větší místnost v našem domě. Naše společenství vedl kazatel Daniel Hottmar, který nám položil dobré a pevné základy víry. S velkou láskou a obětavostí se o nás nezralé křesťanky staral. Nikdy na jeho službu nezapomeneme. Naše malé společenství se pomalu rozrůstalo. Noví lidé se ale obtížně dostávali do pronajatých prostor v našem domě. Hledali jsme proto nový, veřejnosti snadno přístupný prostor ke konání bohoslužeb. Byli jsme velmi vděční za pronájem u Církve adventistů sedmého dne, kde se sbor ECM Kladno schází dodnes. Když odešel Daniel Hottmar sloužit do jiného sboru, měl náš sbor v Kladně 20 dospělých a asi 12 dětí. Malé společenství má své výhody i nevýhody, ale navždy budeme mít jeho otisk v našich srdcích. Byla to velmi pěkná léta, na která budeme s láskou vzpomínat. Pod tímto počtem se nám totiž vynořují konkrétní tváře lidí, které máme rádi.

V Evangelické církvi metodistické jsem pracoval posledních sedm let jako pomocník kazatele a jsem za ten čas vděčný. Před tím jsem ve sboru sloužil v různých službách; jako vedoucí skupinky, vedoucí chval, Kurzů Alfa, nebo jako starší sboru, a další.

Naše rodina prošla za tu dobu mnohými zkouškami. Bylo by to na dlouhé vyprávění... Třináctou komnatou je pro nás manželčina těžká, stále se zhoršující nemoc. Ale dobrotivý Bůh byl vždycky s námi. Někdy jsme opravdu neviděli z těžkých situací žádné východisko. Ale naučili jsme se v bouřích života důvěřovat Bohu. Učinili jsme zkušenost, že Pán nám vždycky pomohl najít cestu, jak jít dál. Velkou pomocí nám byli přátelé ze sboru. Byli pro nás darem od Hospodina. Nemalou součástí našeho života je také humor. Humor je pro nás opravdu kořením života. Umět se zasmát, nebrat se příliš vážně a dívat se na to dobré a krásné kolem nás i v nás, co Bůh stvořil. To je náš recept na štěstí.

Měl-li bych krátce charakterizovat mou manželku, řekl bych, že je to prostá, velmi opravdová a upřímná žena. Hluboce se před ní skláním, když vidím, jak odvážně bojuje se svou nemocí. Je k sobě velmi tvrdá, k ostatním přátelská a před Bohem velmi pokorná.

Můj syn je skoro patnáctiletý pubertáček, studující na osmiletém gymnáziu v Kladně. Mnohé dobré zdědil po své mamince. Je empatický, upřímný a má dobré srdce. Jsem na něho moc pyšný.

Krize mohou přinést nové začátky

Když jsem se letos v únoru dozvěděl o plánovaném zrušení mého pracovního místa v ECM pro nadbytečnost, byla to pro mne rána. Nechci toto téma zde roze-

bírat z mnoha důvodů. Ale Pán, bohatý v milosrdenství, se mne a mé rodiny opět ujal. Jsme velmi vděční za milé a vroucí přijetí soukenického a neveklovského sboru. Velmi děkuji Pavlovi Černému za jeho laskavý přístup a také staršovstvu, za důvěru, přijetí a podporu. Díky vám všem, kdo jste se rozhodli podpořit projekt Neveklov. Moje rodina se do Neveklova velmi těší. Já doufám, že Pán bude otvírat srdce lidí, kteří potřebují Krista. Rád bych hledajícím lidem pomohl najít cestu ke Kristu. Bylo mi hodně dáno a nemohu si to nechat pro sebe. Pro sbor v Neveklově bych rád od října zavedl pravidelné nedělní bohoslužby, biblickou hodinu (nebo domácí skupinku) a modlitební. Ve městě jsem již začal navazovat kontakty s lidmi. Plán misijních aktivit na asi rok a půl dopředu mám v hrubých rysech, a v kapse několik nápadů. Ale zpočátku chci lidem naslouchat, naslouchat tomu místu a jeho potřebám. Očekávám, že z toho mi vzejde obraz toho, co mohu pro město udělat. Dá-li Pán a stavba domku půjde podle plánu, nastěhujeme se do Neveklova o letních prázdninách 2013.

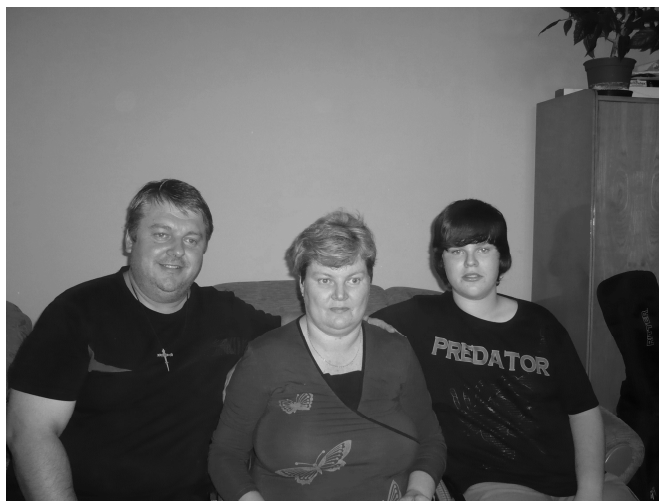
Velmi vás prosím o modlitební podporu. Nejspíš se na vás časem obrátím i s prosbou o konkrétní pomoc na díle Páně.

Závěrem

Milí čtenáři, pokud jsi vydržel až do konce mého vyprávění, mám naději, že ses snad nenudil. Přál bych si, abys tak jako my, měl ve svém životě tři opěrné body: Víru, naději a lásku. Víru, že tě Bůh miluje takového, jaký jsi, a přijímá tě takového, jaký jsi. Naději, že tě nikdy neopustí a nikdy se tě nezřekne a vždy ti pomůže najít cestu, jak dál. A lásku k Bohu, k lidem a k sobě samému (která se projevuje zdravou sebeúctou). - Konec poučování ☺ - .

Bůh vám všem žehnej.

Tomáš Trávníček

Besídka a náboženství ve školním roce 2012/13

S novým školním rokem znovu začíná práce besídky i náboženství.

Jsme vděční za velkou řádku předškolních dětí, ale protože už jich je opravdu hodně, rozhodli jsme se rozdělit oddělení nejmenších na dvě.

V novém oddělení budou děti, které ještě nechodí do školy a narodily se v roce 2007 nebo dříve. Toto oddělení se bude scházet v malém klubu. Ostatní děti z oddělení nejmenších zůstávají v dětské místnosti za klubem.

Ráda bych tu zmínila i to, kdy je vhodné začít posílat děti do besídky. V této souvislosti musím zdůraznit, že ani u těch nejmenších není besídka „jen hlídání dětí“, ale i s nimi chceme probírat biblické příběhy a mít s nimi obecnství (i když je program samozřejmě přizpůsoben jejich věkové úrovni). Proto prosím nepoužívejte besídku jen jako prostředek pro zabavení malých dětí – pokud je dítě ještě příliš malé, vyrušuje ostatní a samo z toho také mnoho nemá. Na druhou stranu každé dítě je trochu jiné, takže nemusíte čekat, až bude dítě „rozumné“. Jak tedy poznat, kdy je vhodný čas pro besídkový start? Je to sice individuální, ale zde je několik obecných pravidel:

- Dětem by měly být alespoň tři roky. Málokteré dítě je před třetím rokem zralé na společný program s ostatními. Neposílejte prosím mladší děti do besídky, ztěžujete tím práci učitelům a většinou tím narušujete i program ostatním dětem.
- Dítě musí již být ochotné chvíli sedět a poslouchat (v nejmenším oddělení nezabírá vyprávění příběhu celou dobu, ale přesto chvíli soustředění vyžaduje).
- Dítě si musí dát říci od tetiček a strýčků v besídce.
- Dítě by mělo vydržet být v besídce bez rodičů či starších sourozenců (to je možné tolerovat párkrát, ale pokud ani potom není možné nechat dítě v besídce samotné a nejsou k tomu nějaké závažné důvody, zvažte, jestli není dítě ještě příliš malé).

V nejmenším oddělení je vždy dvojice učitelů – jeden vypráví příběh, připravuje hry apod., druhý je pomocníkem – i třeba proto, když je třeba některé dítě odvést za rodiči. Ve většině dvojic učitelů se tyto úlohy střídají. V nově vznikajícím oddělení pro předškolní děti bude vždy již jen jeden učitel.

Školních dětí máme stále ještě poměrně málo. Situace je nyní taková, že máme přibližně tolik předškolních dětí od 3 do 6 let, jako školáků od 1. až do 9. třídy.

Pro školní oddělení jsou určena dvě oddělení besídky:

- Děti z 1. až 3. třídy se schází v klubovně na rampě.
- Děti ze 4. až 6. třídy se schází tento rok v jídelně.

Pro děti od 7. do 9. třídy (nebo z odpovídajících ročníků gymnázií) je určena výuka náboženství, která probíhá od 9 hodin v klubovně na rampě. Tyto děti se

pak již zúčastní shromáždění – už s nimi není učitel, takže je to na zodpovědnosti rodičů, co děti během shromáždění dělají.

Učitelé jednotlivých oddělení:

1. oddělení – nejmenší děti: Věra Bíbová a Maruška Bydžovská, Marie Wagnerová a Nad'a Štěpánová, Petr Verner a Zina Nikiforová
 2. oddělení – starší předškoláčky: Jiří Košťál, Marta Grulichová a Daniela Sedláčková ml.
 3. oddělení – 1. až 3. třída: Robert Kunft ml., Olina Nebeská a Klára Dolejší
 4. oddělení – 4. až 6. třída: Iva Němečková, Martin Pavlíček a Daniel Toušek
- náboženství: Marta Skalická, Petr Štěpán a Ondřej Pavlíček.

Za učitele Marta Skalická

Dorost a AWANA

v novém školním roce

Awana

I v tomto školním roce pokračuje setkávání dětí v klubu Awana. Výrazně se obměnilo složení vedoucích a 8. září jsme absolvovali školení pod vedením Radka Kalenského. Doufáme, že se připojí také další nové děti. Zatím to vypadá, že ano, tak plánujeme, že se se setkáváním přesuneme do větších prostor - malého sálu. Budeme vděční za Vaše modlitby - za moudrost pro vedoucí a také, aby mohlo chodit více dětí.

Dorost

Jako dorost začínáme další školní rok v nové situaci - po třech letech spolupráce s dorostem z Prahy 13 jsme se od září zase začali samostatně scházet. Dorostenců bývá na setkání okolo 10. Máme i rozšířené vedení, ve kterém jsou: Anička Lachmanová, Míša Zimová, Peki Němeček, David Liguš a Pavel Plchot. Budeme moc vděční za Vaše modlitby za nový počátek služby dorostu.

Pavel Plchot

Podzimní program klubu Samaří

19. 9. Šumavské jahody

Vernisáž výstavy malby a grafika Ladislava Sýkory. Hudbou doprovodí Jill Trio: Lucie Cihlářová - housle, Irena Bryndová - violoncello, Jana Pláničková - akordeon.

26. 9. Hlad

Projekce dokumentu M. Vettera a K. Steinbergerové. Film přináší detailní a šokující pohled na osudy komunit a konkrétních lidí, kteří se na třech kontinentech ocitli v pasti současných mezinárodních poměrů. K besedě po projekci je pozvána Marie Hokrová, koordinátorka kampaně Cena vody z Člověka v tísní. Součástí projektu "Promítej i ty".

3. 10. Eseje o Natálce

Fedor Gál představuje části z připravovaného dokumentu o Natálce. Její rodina se stala obětí rasově motivovaného žhářského útoku.

10. 10. Moje šílené století

Beseda s Ivanem Klímou, jedním z nejvýznamnějších a nepřekladanějších českých spisovatelů druhé poloviny 20. století. Autogramiáda. Hudbou doprovodí jazzové trio studentů Konzervatoře a VOŠ Jaroslava Ježka.

17. 10. Křesťanská mystika

Přednáška evangelického faráře Jaroslava Pechara. Přednášející přislíbil i hudební doprovod na ukulele.

31. 10. Déšť v Samaří

Veřejná zkouška vokálního souboru Geshem. Přichází se budou moci připojit k nácviiku spirituálů a písní z Taizé. (Ještě bude potvrzeno)

7. 11. Slyšte slovo Hospodinovo, sodomští náčelníci

Duchovnost a umění ve střetu s konformitou a mocnými tohoto světa. Patří společenské protesty a skandály i na posvátná místa? Přednáší, promítá a besedu moderuje Tomáš Kábrt z České biblické společnosti.

Jan Voves

Z konference CB v Písku

Konference Církve bratrské se letos konala uprostřed května od pátku 18. do soboty 19. v modlitebně Sboru Církve bratrské v Písku – Elim.

Pořadatelství a zcela bezchybné zajištění konání pak bylo společným dílem obou píseckých sborů – Sboru Církve bratrské v Písku – Elim i Sboru Církve bratrské v Písku (Tyršova ulice).

Tento rok byla pořádána samostatná česká republiková konference – návrhy, usnesení i jednotlivá hlasování se tak netýkala záležitostí Ústavu CB a Řádu. I tak se ale bodů zakončených hlasováním objevilo na programu více než dost:

- Projednání a schválení zprávy tajemníka Rady CB, Petra Grulichy.
- Projednání a schválení zprávy ekonoma Rady CB, Lydie Boszczykové, o hospodaření Církve bratrské. K tomuto bodu se také vázala zpráva o revizi hospodaření, dále řešení výjimečných případů, kdy sbory nesplácí zapůjčené finanční prostředky a napomenutí sborů, které nesplnily finanční podporu ETS předepsanou v minulých letech (2008/2011).
- Konference vzala na vědomí informaci o dosa-
vadním postupu celocírkevní komise pro Ústavu a Řád, která připravuje zásadní změny v základních dokumentech církve. Již loni bylo zahájeno rozdělování dosud společného Řádu na českou a slovenskou verzi s tím, že nadále zůstane společná zeštíhlená Ústava, Vyznání víry a nově také Zásady CB. V souvislosti s tím byla ustavena nová dvanáctičlenná komise pro přípra-

vu českého Řádu CB i čtyřčlenná komise pro návrhy na rok 2012/2013.

- Po bouřlivé rozpravě a ve znění pozměňovacího návrhu Petra Grulicha byl přijat dokument „Způsob valorizace platů církevních pracovníků“. Jedná se o předpis, kterým je stanoveno, kolik kazatelů (případně pastoračních asistentů a misijních pracovníků) může mít sbor hrazených z celocírkevních prostředků a jakým dílem na ně sám přispívá (valorizace). Při velkém zjednodušení se dá říci, že základem je dělení sborů dle velikosti do kategorií s 25, 50, 100, 125, 150, 175, 200, 250 a 300 členy a k nim pak stanovení maximálních možných úvazků. Náš sbor, největší v CB, spadá do kategorie 250 až 300 členů (na koci roku 2011 jsme měli 293 členů) s limitem 2,5 úvazku.
- Posledním návrhem na usnesení týkající se financování CB byl návrh na vzdání se restituční složky finančního plnění státu vůči CB podle připravovaného „zákona o církevních restitucích“. Tento návrh nebyl konferencí přijat.
- Vzhledem k novým pravidlům o volbě předsedy a tajemníka Rady CB (volí se s předstihem jednoho roku) byli zvoleni na funkční období 2014 až 2017 bratři Daniel Fajfr (předseda) a Petr Grulich (tajemník). Této volbě ještě předcházelo hlasování o návrhu na prodloužení mandátu současné Rady. Ten byl však velkou většinou zamítnut.
- Posledním hlasováním bylo schválení udělení kazatelské ordinace bratru Dalimilu Staňkovi.

Martin Pavlíček

Pohled z pracovního předsednictva

Každá Konference CB je řízena čtyřčlenným předsednictvem, kterému je dána určitá pravomoc k řízení a průběžnému zasahování do programu. Na návrh Rady CB jsem byl v Písku zvolen za předsedu letošní Konference. Druhým kazatelem a místopředsedou byl Petr Geldner z Poděbrad. Ke spolupráci jsme si vybrali právníka – soudce – bratra Michala Vaňka z Tábora a lékaře a profesora Lékařské fakulty UK Tomáše Hanuše ze Žižkova. V řízení jsme se střídali a spolupráce v tomto týmu se nám dařila velmi dobře.

Letošní Konference CB probíhala poměrně klidně, konstruktivně a přes některá složitá jednání se neobjevovaly osobní invectivy. K dobrému průběhu výrazně přispělo krásné prostředí sborového domu Elim s multifunkční halou. Jedná se o prostornou basketbalovou halu, která se v neděli a při dalších příležitostech mění na bohoslužebný prostor. Dalším přínosem byla vynikající spolupráce a obětavost organizátorů a všech, kteří kolem Konference pomáhali. Projevila se v tom skvělá spolupráce obou píseckých sborů. Zvládnout přes 200 delegátů není žádná malič-

kost. Spolupráce byla v sobotu pěkně manifestována tím, že dopoledne sloužila pěvecká skupina z původního sboru v Tyršově ulici a odpoledne pokračovala ve vedení chval skupina ze Sboru Elim.

Program Konference byl dobře rozvržen a bylo možné ho zvládnout. To, co se ukázalo jako problém, byl potřebný, ale neuvěřitelně komplikovaný návrh Rady CB na zabezpečení mzdových nákladů pro pracovníky a způsob mezikorporové solidarity. Tato směrnice je tak složitá, že ji zjevně mnohá staršovstva zcela nepochopila a také delegáti s ní měli problém. Bylo to zamotané a nesrozumitelné. Příště by měla návrhová komise takový návrh vrátit k přepracování. Je třeba formulovat lépe a jasněji.

Nad církvemi se již přes dvacet let vznáší mrak hospodářské nejistoty. Je smutné, že komunistický zásah do financování církví v roce 1949 nebylo možné odstranit ani 23 let po sametové revoluci. Těžko se plánuje, když současná situace stále působí konflikty a její řešení se stává vazalem ve volebním boji politických stran. Není divu, že někteří by již raději CB odstříhli od příspěvku na platy. Většina ale dosud ctí ekumenické dohody a chce započaté dílo dokončit společně s ostatními církvemi.

Na Konferenci se letos také poprvé objevil návrh usnesení na sankce. Uvnitř CB funguje vzájemná mezikorporová pomoc a také finanční pomoc koordinovaná Radou CB. Sbory dostávají bezúročné půjčky z církevních fondů a k tomu splátkové kalendáře. V minulosti několik sborů nejenže splátkové kalendáře neplnilo, ale dokonce se ani neozvalo s žádostí o změnu splátek. Nedostatek komunikace v takové věci není jen nezdravý, ale působí často vážné problémy sborům, které na své půjčky čekají. Poprvé v historii byla schválena směrnice, která ukládá Radě, aby nespolečící sbory volala k zodpovědnosti, navrhovala nové splátkové kalendáře a případně i inflační a úrokové doložky.

Impozantně v konferenčních materiálech opět působila přehlídka ve zprávách nejrůznějších odborů Rady, účelových zařízení, školy a nejrůznějších dalších aktivit. Je to velká mozaika obdivuhodného úsilí a věrné služby. Někdy se ale vnucuje otázka, zda je tato aktivita také provázána se zbožností, modlitebním nasazením a meditací nad Božím dílem v Ježíši Kristu a skrze Ducha svatého. Díky Bohu, že jsou ti, kteří na to myslí a snaží se vnášet do života naší aktivní církve prvky kontemplace a jít dál ve výkladu Božího slova se zaměřením na dnešní dobu a situaci.

Na každé konferenci bývají zvláštním bodem přestávky. Také v Písku bylo povzbudivé se setkat se známými pracovníky sborů i s mnoha novými a vidět množství probíhajících společných rozhovorů a výměny zkušeností. V takových chvílích bylo možné si uvědomit, že Církev bratrská je skutečně „bratrská“ i „sesterská“. Právě „koinonia“ – společenství kolem Krista, je to, co dělá církev církví. Společenství CB je

v mnohém unikátní. Je třeba pečovat o duchovní dědictví tak, aby nebylo narušováno a aby teologická linie mohla pokračovat a rozvíjet se zdravým způsobem.

Pavel Černý

Zpráva tajemníka a zpráva o hospodaření

Chtěla bych vás všechny informovat o Zprávě tajemníka RCB Petra Grulichy, o Zprávě o hospodaření RCB, kterou předložila Lydie Boszczyková, ekonom Rady CB a o Zprávě z revize hospodaření RCB, kterou provedly sestry Jarmila Chromčáková a Eva Pavlíčková. Všechny zprávy jsou za rok 2011.

Nejprve několik zajímavých údajů ze Zprávy tajemníka: **Celkový počet** všech členů a dětí v CB zůstává nad hranicí deseti tisíc (přesně 10 356, tj. nárůst o 129 osob). **V minulém roce byly založeny tři nové sbory CB** a to Hranice, Mladá Boleslav a Podblanice, které vzniklo transformací misijního sboru Vlašim a připojením Trhového Štěpánova (původně stanice Kutné Hory). **Celkový počet všech sborů CB** dosáhl k 31. 12. 2011 čísla 76. Dále byly předloženy informace, které se týkají platů duchovních. Z těchto údajů vyplývá, že církev se na platech svých zaměstnanců podílí z 27%, zbývajících 73% hradí stát. Ve zprávě se také hovoří o **zadlužení sborů**. Dle evidence je zadlužena asi polovina sborů CB celkovou částkou 46,4 milionů korun.

Rada CB se v roce 2011 scházela pravidelně každý měsíc (kromě letních prázdnin). V roce 2011 se tedy setkala 10x. Rada vykonala během roku celkem 22 vizitací.

Rada nabídla sborům pořádání akce s názvem „40 dní s Biblií“. V loňském roce se k této plošné akci připojilo 80-85% Sborů CB.

Členové Rady jednali s předsedou a tajemníkem Studijního odboru o procesu vzdělávání kazatelů.

Rada se také opětovně zabývala vládním návrhem majetkového vyrovnání s církvemi a možnostmi přechodu CB k samofinancování.

Jako další materiál nám byla předložena **Zpráva o hospodaření RCB**. Zpráva samozřejmě obsahuje základní účetní dokumenty Rozvahu a Výsledovku za rok 2011 s komentářem k některým položkám. Dále zde jsou tabulky, ve kterých jsou údaje rozděleny podle dalších kritérií (např. středisek) a tabulky s přehledem půjček sborů z Waderovy nadace a ze stavebního fondu. Další je Zpráva z revize hospodaření. Dle revizorů bylo účetnictví vedeno úplně, průkazně a správně a bylo doporučeno Konferenci ke schválení. Dalším doporučením revizorů bylo stanovit sankční úroky sborům, které neplatí včas splátky půjček. O tomto doporučení byla vedena rozprava a následně Konference uložila Radě navrhnout, projednat a stanovit nové splátkové kalendáře dlužníků včetně případné inflační a úrokové doložky.

Na závěr bych se s vámi chtěla podělit o osobní postřehy. Byla jsem jako delegát na Konferenci CB poprvé. Bylo pro mne docela silným zážitkem vidět 200 lidí z naší církve (kazatelů a delegátů) jednat i o náročných věcech věcně a v klidu a vnímat atmosféru toho, že všem přítomným jde o správné směřování církve a hledání toho, co po nás chce Pán Bůh. Také společná Večeře Páně se všemi kazateli a Radou CB byla pro mne radostným prožitím Boží přítomnosti s vědomím, že všichni milujeme jednoho Boha a chceme za ním jít.

Iva Němečková

Konference trochu jinak

V Řádu Církve bratrské máme následující článek, který charakterizuje Konferenci Církve bratrské:

Konference má část **jednací a bohoslužebnou**, případně vzdělávací. Jednací část je vyhrazena pouze členům Konference, kteří jsou určení ustanovením Ústavy CB, čl. 20, odst. 3. Bohoslužebná a vzdělávací část se mohou zúčastnit členové církve i hosté.

Nevim, jak to bylo v počátcích Církve bratrské, ale za tu dobu, co mohu na konferenci jezdit, vnímám, že jednací část výrazně dominovala časově i celkovým zaměřením. Letos Rada Církve bratrské připravila Konferenci tak, aby více odpovídala vyjádření článku řádu - tedy, že konference má jednací a bohoslužebnou případně vzdělávací část. Ne že by dříve nebyla i společná bohoslužba, ale tentokrát dostala bohoslužebná část výrazně více prostoru. Pokud bych do tohoto času započítal i rozhovor nad zprávou předsedy CB, což je především rozhovor o duchovním stavu a směřování církve, bylo to časově padesát na padesát.

Většina druhého dne konference byla oddělena právě pro bohoslužebnou část. Celá konference a zvláště tedy bohoslužebná část byla tématicky zaměřena „Ke kříži“. Velice inspirativní slovo na toto téma měl Daniel Fajfr, předseda CB. Zazněla však také svědectví, zpívali jsme písně nejdříve pod vedením skupiny z CB Písek a poté pod vedením skupiny z CB Elim Písek (v Písku jsou dva sbory CB a společně zajišťovaly zázemí pro konferenci). Proběhla také panelová diskuse s vybranými lidmi, shlédli jsme dramatický skeč o cestě člověka ke kříži, oslovil nás patriarcha CČSH Tomáš Butta. Během bohoslužby byl ordinován za kazatele CB Dalimil Staněk.

Vnímal jsem jako obohacující a krok správným směrem dát více prostoru na společném setkání zástupců sborů CB bohoslužebné části. Uvidíme, jak to vyhodnotí ostatní delegáti a Rada CB, zda se v tom bude pokračovat.

Pavel Plchot

Plánované akce

- Křestní shromáždění v Šeberovském sboru v neděli 30. 9. 2012 od 15 hodin.
- v úterý 2. 10. v 18,30 proběhne slavnostní uvedení nové knihy o životě, službě a odkazu Aloise Adlofa - prvního kazatele našeho sboru v Praze 1.
- Členské shromáždění – rozhovor nad životem sboru 14. 10. v 15 hodin.
- Sborový den 4. 11. – kazatel Přemysl Pýter a hudební skupiny z Vysokého Mýta. Společný oběd ve sboru, odpoledne osobních svědectví od 14 hodin.
- Sborová vánoční slavnost buď v neděli 16. 12. nebo v neděli 23. 12.
- Na Silvestra v pondělí bude podvečerní setkání od 16 do 18 hodin.
- Začátkem března se plánuje opakování akce Lego Projekt.

Knih o životě, službě a odkazu Aloise Adlofa - prvního kazatele našeho sboru v Praze 1

Církev bratrská vydává knihu o jednom ze svých zakladatelů a duchovních otců, kterým byl kazatel, evangelista, teolog, pastýř, spisovatel a básník Alois Adlof (1861-1927).

Knih o šesti stech stranách přináší náčrt Adlofova života, rozbor jeho rozsáhlého díla se zaměřením na teologii i duchovní důrazy. Nechybí antologie, kompletní bibliografie, rejstříky a fotografie. Monografie o Adlofovi je potřebným a dlouho vyhláženým vyplněním mezery ve zpracování dějin a vývoje části českého protestantismu.

Slavnostní uvedení nové knihy proběhne v úterý 2. října (v 18,30 h) ve Sboru CB v Praze 1, Soukenická 15 (velký sál). Pouze tento večer bude možno tuto rozsáhlou publikaci zakoupit za křesťanskou cenu 150,- Kč :-).

Sborová dovolená 2012

Letošní sborová dovolená se konala poslední červenový týden na stejném místě jako loni, v krásném hotelu Větrov ve Vysokém nad Jizerou.

Počet účastníků nebyl stálý, ale celý týden nás bylo více než 110, přičemž 45 osob bylo mladších patnácti let.

Podnikali jsme více či méně společné výlety do blízkého i vzdálenějšího okolí, středu jsme věnovali soutěžím pro děti. Ranní ztišení měli pod palcem bratři starší, přičemž o děti bylo skvěle postaráno v besídce, kde probírali Bibli z různých úhlů pohledu.

Večerní společné programy byly inspirovány knihou Posvátné stezky (9 duchovních temperamentů – jejich silné a slabé stránky) od Garryho Thomase.

Myslím, že se na “sborovce” líbilo většině účastníků, jimiž nebyli jen členové Soukenické, ale i přátelé sboru a nevěřící členové rodin některých členů sboru.

Za organizační výbor jsem byla velmi vděčná za Boží ochranu během sborovky i za klidný průběh a komunikaci s personálem hotelu, kteří to s námi neměli vždycky jenom lehké. ☺ Chtěla bych moc poděkovat i Vám všem, kteří jste nemohli jet, ale byli jste s námi v modlitbách.

Zatím není přesně jasné, kde se bude konat příští sborovka, tak Vás prosíme, abyste toto měli na mysli v modlitbách.

Sandra Němečková

Představení projektu Firmy G6

Firmy G6 jsou inzertní portál pro podnikatele, kteří jsou členy, návštěvníky nebo příznivci Církve bratrské. Mohou zde inzerovat svou činnost a nabízet služby. Inzerent tak není jen jedním z tisíců ve svém oboru anonymního katalogu, ale doporučil ho někdo důvěryhodný a má vazbu na konkrétní sbor Církve bratrské. Portál za těchto pravidel tvoří mimořádné komunitní prostředí pro podnikatele i odběratele a může zprostředkovat další příležitost ke svědectví.

Biblickou inspirací k založení portálu a jeho názvu je text z Galatským 6,10: „*A tak dokud je čas, číňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.*“

„Svým nakupováním můžeme pomoci nejen stávajícím podnikatelům, ale pomůžeme možná vytvořit takovou ekonomickou situaci, aby vznikla nová pracovní místa a aby mohl být zaměstnán třeba právě někdo z těch, kdo díky ekonomické krizi v naší zemi přišel o práci. Můžeme pomoci také těm, kteří chtějí začít podnikat. Tím, že nasměrujeme své nákupy, své peníze, určitým směrem, můžeme pomoci našim bratřím s sestrám často více než dobrými radami, slovy útěchy, nebo milosrdenstvím.“ - *řekl o projektu Marek Orawski, zakladatel portálu Firmy G6, www.firmyg6.cz*

Rozloučení se sestrou Michalovou

V pondělí 10. září ráno byla do nebeského domova odvolána sestra Zdenka Michalová, vdova po dlouholetém kazateli našeho sboru Josefu Michalovi.

Pohřební rozloučení se koná v neděli 16. 9. 2012 v 17 hodin v modlitebně sboru.